

[Undervisningsministeren]

ler og tekniske skoler og fagkomiteerne ved disse skoler om at gøre en ekstraordinær indsats. Jeg har fået overordentlig mange positive reaktioner på dette initiativ, hvilket har vist mig, at der ud over landet gøres et stort stykke arbejde i så henseende. Jeg kan oplyse, at erhvervsuddannelsesdirektoratet i samarbejde med bl. a. statens informationstjeneste og erhvervsuddannelsesrådet og en række andre er i gang med at undersøge mulighederne for en egentlig markedsføringskampagne.

Forslaget nævner et område, hvor initiativer allerede er sat i gang. Jeg tænker på spørgsmålet om en, skal vi sige hårdere udnyttelse af erhvervsskolernes ressourcer. De punkter, forslagsstillerne peger på: en mere fleksibel undervisningstid og forhøjelse af kvotienterne, tyder dog på en noget forenklet opfattelse af, hvorledes undervisningen på skolerne tilrettelægges og afvikles.

Jeg vil godt her sige, at vi med forøget styrke fortsætter det arbejde med at få mere ud af ressourcerne, som vi altså allerede startede sidste år. Jeg vil også sige, at det ikke er begrænset til de forslag, der fremsættes i venstres forslag nr. B 61.

Må jeg om det andet forslag, nr. B 70, venstre har fremsat i dag, der foreslår, at vi skal opgive planerne om EFG på sundheds- og socialuddannelserne og i stedet indføre forpraktik, sige, at efter min opfattelse er der ikke en sådan sammenhæng mellem indførelse af forpraktik og udvidelse af EFG-uddannelserne på social- og sundhedsområdet, at arbejdet med at undersøge disse muligheder for at lave EFG-uddannelser bør opgives. Hverken vurderinger af, hvilke uddannelser der er brug for på social- og sundhedsområdet, eller overvejelser om, hvorledes uddannelserne kan gennemføres på kvalificeret måde, giver noget belæg for det fremsatte forslag.

Lad mig i anledning af hr. Bertel Haarders bemærkninger fra talerstolen om, at forpraktikken var så meget bedre end det pointsystem, der skulle føre til, at man kunne komme ind på den ønskede sygeplejeskole, sige, at det synes jeg var et skidt eksempel at bruge. Dels er pointsystemet mig bekendt ikke indført på sygeplejeskolerne, dels hører sygeplejeskolerne hjemme i amterne, og jeg forstod på hr. Bertel Haarder, at det netop var med amterne i ryggen, han kom med denne

kritik. Hvis man vil starte en kritik af optagelsen på sygeplejeskolerne, synes jeg, at hr. Bertel Haarder skulle vende skytset mod amterne, for det er dem, der er ansvarlige for det. Der er ikke noget fælles optagelsessystem på sygeplejeskolerne. Det administreres overordentlig individuelt fra skole til skole, så vidt jeg er orienteret.

Jeg vil dernæst gøre nogle få bemærkninger om det sidste forslag, venstre lægger frem, nr. B 71, om adgangen til at tegne lærekontrakter. Jeg er ikke i stand til at sige ret meget pænt om det. Den måde, problemet stilles op på, er efter min vurdering ganske overordentlig demagogisk. Det er ikke rigtigt, at regeringen ønsker at begrænse antallet af lærekontrakter, eller at der derved bliver færre unge, der får en uddannelse. Tværtimod må man vel selv hos venstre indrømme, at uddannelseskapaciteten, takket være de anstrengelser, der har været udfoldet fra regeringens side gennem de senere år, ikke i mange år har været så stor, som den er nu.

Lad det så endda være. Men forslaget rummer en undertone, som jeg finder overordentlig ubehagelig – en antydning af et angreb på det princip, der mere end noget andet har gjort, at danske erhvervsuddannelser, vil jeg godt sige, er blandt de bedste i verden, bl. a. på grund af princippet om, at tilrettelæggelsen sker i et samarbejde mellem det offentlige og arbejdsmarkedets parter. Det skuffer mig uægtelig at se endnu en gang, at venstre forlader den linje, man selv var med til at lægge ved EFG-loven, nemlig at det er faget, der har en væsentlig indflydelse på, hvilken uddannelsesstruktur man skal have. Jeg kan have mine tvivl om den begejstring, arbejdsmarkedets parter – og det gælder begge arbejdsmarkedets parter – vil være i stand til at mobilisere omkring dette forslag.

Det er klart, at et valg med hensyn til uddannelsesstrukturen må ske med respekt af de økonomiske rammer, det offentlige har opstillet. Men det er jo også det, der sker gennem den procedure, EFG-loven anviser, ved at det er undervisningsministeren, der godkender overgangen til et enhedssystem på grundlag af en indstilling fra det faglige udvalg, erhvervsuddannelsesudvalget og erhvervsuddannelsesrådet, hvor jo netop fagets folk har sæde.